

ikke? Naar det ærede Medlem Hr. Moltesen udtalte, at vi, der holdt paa, at Rigsdagen skulde bestemme det, gav denne Bane Gift, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at den Argumentation skulde han ikke benytte. Det ærede Medlem skulde ikke sige til os, som er interesserede i samme Grad som han i, at denne Bane hurtigst muligt bliver gennemført, at vi giver Banen Gift. Det ærede Medlem ved jo, at hvis der i Rigsdagen er et Flertal for en anden Afgørelse end den foreslaaede, kan dette gennemføres paa nøjagtig samme Tid som efter det ærede Medlems Standpunkt. Og jeg vil sige til det ærede Medlem saavel som til det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt), at disse ærede Medlemmer maa ikke komme her i Dag og sige til os, at Befolkningen derovre ønsker det og det, for det ved dette høje Ting jo, at Befolkningen derovre har sagt til Regeringen og Rigsdagen og til den højtærede Minister den Dag, dens Repræsentanter var herovre, at man var enedes om at lade denne Sag afgøre af Rigsdagen, og dermed menes ikke, at denne Sag skal afgøres af en Besigtigelseskommission.

Maa jeg i øvrigt sige til den højtærede Minister, at han synes nærmest at tage det fra et humoristisk Synspunkt, om Banen kommer til at gaa over Ørre eller over Aulum; men ovre paa de paagældende Egne tager man ikke dette Spørgsmaal fra et humoristisk Synspunkt. For dem er det Alvor, hvor den Bane skal gaa hen, og det, vi fra vor Side forlanger, er, at denne Sag bliver afgjort i dette Ting, saaledes at Befolkningen ved, hvem den har at holde sig til den Dag, det er bestemt, hvor Banen skal gaa.

I øvrigt vil jeg sige, at en mærkelig Ting har denne Forhandling vist, nemlig at alle Medlemmer, som har talt og er Tilhængere af en bestemt Linie, har støttet Ministerens Forslag, medens de Medlemmer, som har talt og er Tilhængere af en anden Linie, har angrebet Ministerens Forslag uden Hensyn til Partiliniær. Det kunde tyde paa, at man mente, at naar vi vedtog dette Forslag, var en bestemt Linie sikret; et Udtryk af det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt) tydede paa det samme. Det ærede Medlem sagde til mig, at det var et Spørgsmaal, om jeg var gammel Rigsdagsmand nok til at vide, om jeg ved min Stilling gavnede Skive By bedst. Hvad mener det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen dermed? Naar vi vedtager dette Lovforslag i Mini-

sterens Affattelse, er det da bestemt, hvor denne Bane skal gaa? Det af det samme ærede Medlem opkastede Spørgsmaal, hvem der fremmede Skive Bys Interesser bedst, tror jeg ikke, det vil være formaalstjenligt at optage en Debat om her i Tinget i Dag. Jeg tror hellere, vi maa afhandle den Sag oppe i Skive, og jeg er til Tjeneste for det ærede Medlem, dersom vi skal have den Sag gennemdrøftet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vesterager har Ordet for en kort Bemærkning.

Vesterager: Der er et Spørgsmaal, som ogsaa i nogen Maade spiller ind her, og som jeg gerne vilde have omtalt før, men ikke fik Tid til. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal bygges Dobbeltspor fra Vildbjerg til Aulum. Naar Ministeren fremsætter et Lovforslag med Vildbjerg som et Knudepunkt og tillige lader den Mulighed være aaben, at Banen skal gaa over Aulum, bliver det af ikke uvæsentlig Betydning for Rigsdagens Medlemmer, naar der skal tage Stilling til Lovforslaget, om der skal bygges en Mil Jernbane langs med et andet Spor. Naar vi nu staar her i dette høje Ting og taler om den store Jernbanetrang, og vi taler paa vore Partimøder om den vældige Jernbanetrang, der er paa disse Egne, kan man med en vis Ret i andre Egne af Landet spørge: Er det saa fornuftigt at bygge en Jernbane parallel med en anden Jernbane, hvor der gaar en Mængde Tog i Forvejen? Jeg skulde ikke have fremdraget dette, hvis ikke Debatten nu var kommet til at dreje sig for en Del om dette Spørgsmaal. Jeg synes, det vil være fuldt berettiget at spørge saaledes; vi maa overbevise Folk fra andre Egne om, at der virkelig er en Trang til Stede, og da kan man ikke lade ovennævnte ude af Betragtning. Men dette har den højtærede Minister slet ikke udtalt sig om.

Den sidste ærede Taler (Dahlgaard) talte om, at der var visse Mennesker, der var saa trygge ved at lægge hele Sagen i Besigtigelseskommissionens Haand. Det er netop det farlige ved det. Jeg har ikke det mindste imod, at man tilkalder en Opmand i en Strid, men een Ting maa jeg være fuldstændig klar over, nemlig at denne Opmand er upartisk, ikke bundet af noget som helst i Forvejen. Men her ser vi dette Særsyn, at de, der er stemte for den ene Linie, lægger trygt Sagen i Besigtigelseskommissionens Haand, medens den anden